

בית משפט לעניני משפחה בפתח תקווה

29 יוני 2025
31784-05-20

פס"ד בתביעה לאכיפת הסכם גירושין

אפרת ונקרט

השופטת

פלונת
ע"י עו"ד עינת גריכטר

תובעת

- נגד -

אלמוני
ע"י עו"ד גרשון שניידר

נתבע

פסק דין

לפני תביעה כספית לאכיפת הסכם הגירושין שנחתם בין הצדדים בשנת 2003 וכן התבקשה פרשנות ההסכם תוך כדי כך.

רקע עובדתי ודיוני

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

1. הצדדים נישאו ז"ז בשנת 1981 ומנישואיהם נולדו 3 ילדים אשר כיום כולם בגירים. בשנת 2003 התגרשו הצדדים.
2. הורי התובעת היו בעלי הזכויות במשק ... ב... (להלן: "המשק"). בשלב מסוים ביקשו הורי התובעת למכור את המשק ולעבור להתגורר בעיר זאת בשל חוב לאגודה. לצדדים הייתה דירה בעיר ... הצדדים העבירו על שם הורי התובעת את דירתם ב... ובתמורה קיבלו את המשק בתוספת סך... דולר ששילמו להורי התובעת. בשנת ... עבר המשק על שם הצדדים. הצדדים הרסו את דירת ההורים במשק ובנו תחתיה בית מגורים ושאר המבנים במשק נבנו על ידי הצדדים.
3. במועד המעבר של הצדדים למשק כלל המשק, מלבד בית הצדדים, בית מלאכה ל... שבו פועל עסקו של הנתבע "...." ושני קרוואנים שהושכרו. העסק והקרוואנים סיפקו הכנסה גבוהה מאד לצדדים והצדדים חיו ברווחה כלכלית גדולה.
4. בשנת 2003 הגישה התובעת כנגד הנתבע תביעה לפירוק שיתוף (...). במסגרת התביעה הצדדים חתמו על הסכם שלום בית ולחילופין גירושין אשר קיבל תוקף של פס"ד ביום 03... (להלן: "ההסכם")
5. הסכם הגירושין שנחתם בין הצדדים ביום 03... וקיבל תוקף פס"ד ביום 03.... כלל את כלל ענייניהם של הצדדים, לרבות הרכושיים.
6. במסגרת ההסכם עבר המשק על שם הנתבע והדירה שנבנתה ב"..." על שטח "...." עברה לבעלותה של התובעת.
7. במסגרת ההסכם נקבעו הוראות באשר לתשלומי בגין דמי שכירות והכנסות מהמשק שיהיה על הנתבע לשלם לתובעת לאחר הגירושין (סעיף 10 להסכם)
8. ביום 20... הגישה התובעת תביעה לאכיפת הסכם גירושין ועתרה לסעד כספי בסך 461,603 ₪ נכון לחודש ... 2020.
9. ביום 28.6.20 הגיש הנתבע כתב הגנה.
10. בדיון מיום 4.8.20 הגיעו הצדדים להסכמה לפיה ימונה שמאי שיעריך את עלויות ההקמה של המבנים במשק ואת גובה דמי השימוש הראויים במבנים.
11. ביום 16.8.20 מינה בית המשפט את השמאי מר ... כמומחה מטעם בית המשפט (להלן: "מומחה בית המשפט"). ביום 22.10.20 הגיש מומחה בית המשפט את חוות דעתו מיום 15.10.20.
12. ביום 4.11.20 הגיש הנתבע כתב הגנה מתוקן בהתייחסו לחו"ד השמאי ובהסתמכו על סעיף 136 לתקנות סדר הדין האזרחי המורה כי בעל דין

- רשאי תוך 15 ימים ממועד הגשת חו"ד מומחה לתקן את כתב טענותיו בכל הקשור לחו"ד המומחה.
13. התובעת הגיבה לכתב ההגנה המתוקן ביום 8.11.20 ובקשה למחקו בטענה כי הנתבע תיקן את כתב הגנתו מעבר לסכומים שצוינו על ידי השמאי והעלה טענות שונות ומשונות שמהוות שינוי חזית אסור.
14. ביום 9.11.20, יום למחרת תגובת התובעת, לעיל, הגיב הנתבע והבהיר כי כתב ההגנה המתוקן מתייחס לשני עניינים, האחד – לחו"ד השמאי והשני – כי אין לו חבות לשלם עבור הבניה החדשה, ולגישתו התיקון יאפשר לביהמ"ש להכריע בשאלות השנויות במחלוקת בין בעלי הדין וייעל את הדין.
15. ביום 27.12.2020 נענה ביהמ"ש לבקשת הנתבע להגיש כתב הגנה מתוקן.
16. ביום 2.3.21 הגישה התובעת בקשה לתיקון כתב התביעה. ביום 18.3.21 התיר בית המשפט את תיקון כתב התביעה.
17. ביום 9.4.21 הוגש כתב תביעה מתוקן בו עתרה התובעת לסעד כספי בסך 406,371 ₪ נכון לחודש מרץ 2021.
18. ביום 13.5.21 הגיש הנתבע כתב הגנה מתוקן (השני במספר) לכתב התביעה המתוקן שהגישה התובעת.
19. בהתאמה, ביום 19.5.21 ניתנה החלטתי אשר הורתה לצדדים: "לפנות אל השמאי להשלמת חוות דעתו הן ביחס לדמי השימוש הראויים של היחידה שנבנתה על ה... והן באשר לבית המלאכה". בהמשך להחלטה לעיל, ביום 22.7.21 הגיש השמאי תוספת לחוה"ד מיום 15.10.20.
20. ביום 12.8.21 הגישה התובעת תיק מוצגים ותמצית עדותה. ביום 14.10.21 הגיש הנתבע רשימת עדיו ותמצית עדותו אליה צירף את ריכוז הכספים ששילם לטענתו הנתבע לתובעת במשך כל השנים החל מחודש יולי 2003 ועד לחודש מרץ 2021 בעבור כל המבנים במשק, ערוך ע"י רואה חשבון, מר ... (להלן: "חישובי...").
21. הנתבע לא קיבל את רשותו של ביהמ"ש לצרף את חישובי..., ואולם התובעת לא התנגדה לכך בחקירתה הנגדית. אלא אף להיפך, התובעת עושה שימוש בחו"ד זו ואף נסמכת עליה בעתירותיה. משכך מצאתי ליתן משקל לחישובי... ולהפנות לחישובי... במקרה הצורך. **טענות התובעת**
22. לטענת התובעת בשל חוסר האיזון בחלוקת המשק במסגרת הסכם הגירושין במסגרתו קיבל הנתבע חלק גדול יותר מהמשק והתובעת קיבלה חלק קטן יותר מהמשק סיכמו הצדדים במסגרת ההסכם שיהיה על הנתבע להעביר לידי התובעת, כדמי מזונות חודשיים, מחצית מדמי השכירות החודשיים, בגין מבנים שהיו קיימים במשק במועד חתימת ההסכם וכן כל הכנסה עתידית שתהיה מהמשק מכל מין וסוג שהוא לאחר שהנתבע יחזיר לעצמו

את מחצית עלות ההקמה, ככל שיהיו, כל זאת לאחר החתימה על ההסכם. לטענתה, בהתאם להסכם הגירושין, תשלומים אלו שישלם הנתבע לתובעת דינם כדין מזונות.

23. נכון למועד הגשת כתב התביעה, לטענת התובעת הנתבע שילם לה מזונות בחסר, בנצלו את מצבה הרפואי עקב ... בה חלתה בשנת ... הנתבע לא שילם לתובעת עבור המבנים החדשים אותם בנה לאחר החתימה על הסכם הגירושין.

24. לטענת התובעת לא היה צל של ספק שערך המשק שעבר לבעלות הנתבע במסגרת הסכם הגירושין היה גבוה בהרבה, ביחס לדירה ב... שקיבלה היא, ולא רק ערכו של המשק דאז אלא גם ערכו הפוטנציאלי העתידי, שכן להבדיל מהדירה, במשק, ניתן היה לבנות ולהוסיף מבנים עתידיים מה שאמור היה להגדיל עוד יותר את ערכו ואת פוטנציאל ההכנסות החודשיות ממנו.

25. משכך, הסכים הנתבע לשלם לתובעת מחצית ההכנסות מנכסים שהיו קיימים במשק בעת החתימה על ההסכם, בין אם הם מושכרים ובין אם לאו.

26. במועד החתימה על הסכם הגירושין היה על הנתבע להעביר לידי התובעת מידי חודש מזונות בסכום בסך 425 דולר בגין מחצית מדמי השכירות שקיבל בעד שני הקרוואנים ועוד סך 500 דולר בגין דמי שכירות פוטנציאליים של בית המלאכה ל... בפועל הנתבע טען כל העת כי דמי השכירות הפוטנציאליים הלכו וירדו.

27. התובעת טוענת כי בהתאם לחו"ד השמאי, על הנתבע לפצות את התובעת בסך 512,530 ₪ לתקופה שבין 03... ועד ל- 31.3.21 (סכום התביעה, לעיל, יפורט בהרחבה בדיון עצמו).

28. כך לטענת התובעת, בהתאם לסעיף 12.1 להסכם הגירושין העביר הנתבע לידי התובעת סך של 120,000 ₪, זאת לאחר שהתובעת איימה על הנתבע כי תפנה לביהמ"ש להוצאת צו.

29. כך, אישרה התובעת בסעיף 29 לכתב התביעה המתוקן כי החל מחודש... 2003 ועד חודש מרץ 2021 קיבלה מידי הנתבע סך כולל של 720,519 ₪.

30. לאחר פגישה שנערכה בין הצדדים וב"כ ביום 20... העביר ב"כ הנתבע, בפעם הראשונה את הסכמי השכירות של הקרוואנים שערך במשך השנים עם השוכרים. אך גם אז הנתבע גילה טפח וכיסה טפחיים עד להתערבות ביהמ"ש, שאז העביר את הסכמי השכירות במלואם.

31. במהלך הפגישה מיום 20... אישר הנתבע כי בנה יחידת דיור ב... בסוף שנת 2006 ומאז יחידה זו מושכרת וכן סיים לבנות שתי יחידות דיור נוספות בשנים 2011-2012 ומאז הן מושכרות, ללא ששילם לתובעת מחצית מדמי

השכירות בגין אותן שלוש יחידות דיור נוספות שבנה לאחר הסכם הגירושין, כך לטענתה.

32. לטענת התובעת סך כל דמי השכירות אותם מקבל הנתבע בגין כל המבנים הבנויים במשק כולל דמי השכירות הפוטנציאליים עבור בית המלאכה ל... עומדים על סך 19,130 ₪ לחודש. עם זאת, בפועל הנתבע משלם לתובעת מידי חודש לתובעת סך 2,715 ₪ החל מחודש ... 2019, שאז הגישה בקשה ליישוב סכסוך שכן הנתבע "העניש" את התובעת בגין הגשת הבקשה ליישוב סכסוך. עד אז שילם הנתבע סך 875 דולר לחודש במקום סך 9,565 ₪. הנתבע עושה את התובעת מידי חודש מזה שנים.
33. בפגישה מיום ... 20 הסביר הנתבע כי הפחית ממזונות התובעת, לעיל, בגלל הרווחים שחולקו לצדדים מאגודת
34. התובעת דוחה את הסברו של הנתבע על הסף, לטענתה בהתאם לסעיף 14.1 להסכם הגירושין נקבע כי רווחי המושב יחולקו בין הצדדים שווה בשווה וכך היה לאורך השנים. הנתבע עצמו ששימש חילק את הרווחים בין הצדדים. ואולם החל מיום ... 20 הופסקו הכספים להיות מועברים אל התובעת. לטענת התובעת הנתבע חב לתובעת סך של 8,000 ₪ בגין רווחים שחולקו לאחר יום ... 20.
35. בשנים האחרונות, כך לטענת התובעת, הנתבע אישר לבנם, ... , להתגורר באחד הקרוואנים בחינם ללא תשלום, ללא קבלת הסכמתה של התובעת. התובעת מבקשת לקבל מחצית מדמי השכירות של הקרוואן אף אם הקרוואן ניתן למגורי הבן ... ללא תשלום.
36. כך לטענת התובעת היות והנתבע הפחית את המזונות על דעת עצמו בניגוד לקבוע בהסכם הגירושין, על הנתבע להעביר לה את זכויותיה בעסקו, רטרואקטיבית מיום הפחתת דמי המזונות ע"י הנתבע כקבוע בסעיף 6.12 להסכם הגירושין.
37. משכך, על הנתבע להעביר לתובעת סך 406,371 ₪ בגין חוב עבר, עבור זכויותיה בעסקו בסכום שעדין לא ידוע וכן להעביר לתובעת סך 9,565 ₪ לחודש החל מחודש אפריל 2021. **טענות הנתבע**
38. לטענת הנתבע בכתב הגנתו על כל חוב מלפני ... 13 חלה התיישנות. התובעת הגישה את תביעתה הראשונה ביום ... 20 ואת התביעה המתוקנת ביום 13.4.21. באשר למחסן כל סעד החל לפני יום 13.4.14 חלה עליו התיישנות.
39. לטענת הנתבע יש למחוק את התביעה לקבלת מזונות בגין המבנים החדשים שנבנו לאחר עריכת הסכם הגירושין, שתי יחידות הדיור והמבנה מעל ה..... הסכם הגירושין קבע בסעיף 10.4 כי התובעת זכאית למזונות

מכל מבנה שיבנה לאחר עריכת הסכם הגירושין ובתנאי שהאישה תשלם מחצית מהוצאות ההקמה אם תהיינה.

40. אין חולק כי למבנים שנבנו היו הוצאות הקמה שאף הוערכו ע"י מומחה ביהמ"ש, ובכל שלב אף לא בכתב התביעה הציעה התובעת לשלם מחצית מהוצאות ההקמה.

41. טענת התובעת כי היא זכאית ל"קזז" את דמי השכירות שהיו מגיעים לה אילו הייתה משקיעה את ההוצאות, למרות שלא השקיעה, היא טענה מופרכת, שאין לה כל אחיזה ואין לה כל היגיון משפטי או כלכלי.

42. הסכם הגירושין נוסח ע"י ב"כ התובעת כאשר הנתבע לא היה מיוצג, כך לטענתו. ההסכם לא שונה והוא מחייב את הצדדים בכל הקשור לטענות כתב התביעה.

43. באשר לשתי היחידות אותן בנה הנתבע בשנים 2011-2012 אין לתובעת כל זכות לדמי שכירות כל זמן שלא שילמה את מחצית עלות הבנייה.

44. באשר למבנה ב... אותו בנה בשנת 2015, לגישת הנתבע הוא שייך לבית המגורים עצמו ואין לתובעת כל חלק בבית המגורים עצמו.

45. באשר לבית המלאכה (מחסן), לטענת הנתבע התובעת זכאית לסכום המופיע בהערכת השמאי רק מיום הגשת התביעה המתקנת. התובעת אינה זכאית לדרוש תשלומים רטרואקטיביים בקשר למחסן. בסעיף 10.3 להסכם קבעו הצדדים את דמי השכירות הפוטנציאליים שהועמדו על 500 דולר לחודש וסכום זה ממשיך לחייב את הצדדים כל עוד לא דרשה התובעת שינוי (סעיף 7, 24, 27, 28 לכתב ההגנה המתוקן מיום 13.5.21).

46. לגבי רווחי האגודה, התובעת אינה זכאית לכספים מאחר ומאז חתימת הסכם הגירושין לא נעשתה כל יזמות ו/או שינוי יעוד בחלקות או בכלל כקבוע בסעיף 14.1 להסכם הגירושין, כך לטענת הנתבע.

47. באשר לדמי השכירות להם זכאית התובעת משני הקרוואנים, לטענת הנתבע עד לשנת 2015 שילם מחצית מדמי השכירות שקיבל עבורם. החל משנת 2015, הקרוואן הקטן ניתן למגורי בנם בחינם ובידיעת התובעת ולפיכך אין עליו לשלם לתובעת בגין קרוואן זה. טענת התובעת כי בכל מקרה גם אם הקרוואנים אינם מושכרים הינה זכאית למחצית דמי השכירות, מנוגדת לסעיף 10.1 להסכם הגירושין, שבו נקבע כי "ככל שיתקבלו ובהתאם לתנאי החוזה שיחתמו עם שוכרי הקרוואנים".

48. לחילופין, באם טענותיו לא יתקבלו, טוען הנתבע כי לא החזיר לעצמו את ההשקעה בגין המבנים החדשים וכי את עלויות ההקמה יש להצמיד למדד המחירים לבנייה.

49. לטענת הנתבע יש לדחות את טענות התובעת בסעיף 22 לכתב התביעה המתוקן. אדם שהינו עצמאי, דוגמת הנתבע, משלם מזונות מההכנסה הפנויה ולא "ממחזור העסקאות". לכן הנתבע אמור לשלם את החלק מדמי שכירות שהוא מקבל בפועל בניכוי 10% מס הכנסה.
50. התובעת בקשה לראשונה את הסכמי השכירות בהליך הגישור. כאשר הליך זה הסתיים בלא כלום הבין הנתבע כי הדרישה לא קיימת. בפגישה בין הצדדים ובאי כוחם נדרשו הסכמי השכירות וב"כ התובעת קיבל אותם לידי באופן מיידי.
51. הנתבע שולל את טענות התובעת בדבר כספים ששילם בחסר וכן שולל את החישובים שפרטה בסעיף 27-29 לכתב התביעה המתוקן. עד לשנת 2011 העביר הנתבע לתובעת בהעברה בנקאית את התשלום החודשי. החל משנת 2011, ועל פי בקשתה החל לשלם מידי חודש סך 3,500 ₪ במזומן באמצעות אחד מילדיו.
52. החל מחודש ... 2019 משלם הנתבע לתובעת סך 2,715 ₪ לחודש על פי הפירוט הבא: הקרוואן הגדול – דמי השכירות- 2,700 ₪, בניכוי 10% = 2,430 ₪. מחצית הסכום – 1,215 ₪. בית המלאכה – דמי שכירות-3,000 ₪. מחצית הסכום= 1,500 ₪. היות והתובעת לא זכאית לרווחי האגודה, כל שקבלה בעבר עד 2019 היו כספים שלא הגיעו לה.
53. לטענת הנתבע על עלות ההקמה שנקבעה ע"י השמאי בגין הבנייה החדשה, בסך של 1,055,000 ₪ לשנת 2012, יש להוסיף את הפרשי ההצמדה למדד תשומות הבנייה בשיעור של 23.5%, דהיינו, עלויות הבנייה הן 1,302,925 ₪ כך שהסכום שעל התובעת לשלם לו (מחצית מעלויות הבנייה) הוא 651,146 ₪. לסכום זה יש להוסיף ריבית של 4% לשנה כמקובל לגבי כל חוב.
54. לטענת הנתבע אין לראות בסעיף 10.5 להסכם הגירושים כאילו המדובר במזונות. הפרשנות שיש ליתן לכתוב בסעיף 10.5: "כי דין התשלומים המפורטים בסעיף זה כדין תשלום מזונות". משמעות הדבר שניתן לגבות אותם בהוצל"פ כמזונות ותו לא. **דין והכרעה**
55. המחלוקת בעניינינו מקורה באופן אכיפת ופרשנות הסכם גירושין עליו חתמו הצדדים ביום 03... ואשר לו ניתן לו תוקף של פסק דין ביום 03... ("ההסכם").
56. אין מחלוקת כי החל משנת ... עברו הצדדים להתגורר במשק ... ב... .. לאחר שרכשו את המשק מידי הורי התובעת בדרך של העברת הבעלות על דירתם ב... .. להוריה בתוספת ... דולר ששילמו להורי התובעת.
57. כך גם אין מחלוקת, ובהתאם להסכם, בשנת 2003 התגרשו הצדדים והוסכם ביניהם כי המשק על כל הבנוי עליו יעבור על שם הנתבע והתובעת

תקבל בית פרטי בשטח ב... שיבנה ע"י הנתבע וירשם על שמה. הצדדים חלוקים ביניהם מי המרוויח בין השניים, האם כגישת התובעת זהו הנתבע, אשר הזכויות במשק רשומות על שמו, והוא המרוויח או כטענת הנתבע, התובעת, היא המרוויחה מבין שניהם. עם זאת, מחלוקת זו אינה רלבנטית להכרעתי ואינה עומדת להכרעה בהליך שלפני.

58. מכל מקום, הסכם הגירושין קבע כי התובעת תזכה, לאחר הגירושין, לכל ימי חייה, במחצית מכספי דמי השכירות על כל הבנוי על המשק, למעט דירת המגורים וכל בנייה חדשה עתידית תזכה את התובעת למחצית מדמי השכירות לאחר תשלום מחצית הוצאות הבנייה ע"י התובעת. בנוסף, תהא התובעת זכאית למחצית מרווחי המושב שיגיעו עבור משק

59. מצאתי לקבל את טענת האישה כי התשלומים שישולמו לה בהתאם להסכם כמפורט בסעיף 58 לעיל, יש לראותם כתשלומי מזונות, שכן אף ההסכם עצמו, בסעיף 10.5. כי: "דין התשלומים המפורטים בסעיף זה, [דהיינו דמי השכירות העתידיים שישולמו על ידי הבעל לאישה כמו גם כל הכנסה עתידית שתהיה מהמשק מכל מין וסוג] כדין תשלום מזונות".

60. הסעיפים הרלוונטיים לעניינינו בהסכם הגירושין הינם: סעיף 6, סעיף 10 וסעיף 14 כמפורט להלן: **סעיף 6 – תשלום מזונות האישה לאחר הגירושין-- סעיף 6.1 – באם ניסיון שלום הבית לא יעלה יפה והצדדים, או מי מהם, יחליט כי ברצונו להתגרש, אזי מיום סידור הגט, יחולו הסדרי המזונות המפורטים להלן. מובהר כי בכל מקרה, על ליום סידור הגט יחולו הסדרי המזונות כפי שפורטו בסעיף 4 לעיל. - סעיף 6.2 – כחלק בלתי נפרד מתנאי הסכם זה, מתחייב הבעל לזון את האישה למשך כל ימי חייה. למען הסר ספק יובהר כי התחייבות זו של הבעל תעמוד בתוקפה המלא אף לאחר גירושי הצדדים ולמשך כל ימי חייה של האישה, כאמור. - סעיף 6.4 - ... באם אף לא אחד מן הילדים יתגורר עם האישה לאחר הגירושין – תהיה האישה זכאית לקבל רק את מחצית מדמי השכירות, כמפורט בסעיף 10 להלן, וכן את הסכום המפורט בסעיף 10.3 להלן. דין תשלום זה כדין מזונות לכל דבר וענין. - סעיף 6.12 – מוסכם על ידי הצדדים, כי אם תחול הפחתה כלשהיא בדמי המזונות בהם התחייב הבעל לזון את האישה, על פי הסכם זה, מכל סיבה שהיא, לרבות, ומבלי לפגוע בכלליות האמור, על ידי פסק דין להקטנת מזונות או ביטול המזונות בין אם מקור הפחתה או הביטול נעוץ בבעל ובין אם מקורו אחר, תעמוד לאישה הזכות לעתור לבית המשפט לענייני משפחה למימוש כלל זכויותיה בעסק שבבעלות הבעל ("...") , אשר לא הוענקו לה במסגרת הסכם זה. לעניין האמור בסעיף זה בלבד, אין לראות את האישה כמוותרת על כל זכות המגיעה לה על פי דין במועד עריכת ההסכם, בנכסיו העסקיים של הבעל ואשר לא הוענקה לה על פי הסכם זה, ולא תשמע הטענה שהסכם זה ממצה את טענות הצדדים אחד כלפי**

השני בעניין זה. סעיף 10 - תשלום דמי שכירות והכנסות מהמשק לאשה לאחר הגירושין-- סעיף 10.1 - בנוסף על דמי המזונות שישולמו על ידי הבעל לאישה לאחר הגירושין, כמפורט בסעיף 6 לעיל, יעביר הבעל לידי האישה מידי חודש מחצית מדמי השכירות שיתקבלו בגין השכרת הקרוואנים המצויים בשטח משק מס' ... ב... , ככל שיתקבלו, בהתאם לתנאי החוזים שיחתמו עם שוכרי הקרוואנים, ומיד עם קבלת דמי השכירות לידי. (נכון למועד אישור הסכם זה בבית המשפט מצויים במשק שני קרוואנים המושכרים בשכירות חודשית של 400 דולר אחד ו-450 דולר השני). - סעיף 10.2 - מוסכם כי האישה תהא רשאית בכל עת לדרוש מהבעל להציג בפניה את חוזי השכירות של הקרוואנים והבעל יעשה כן מיד עם דרישה. - סעיף 10.3 - כן יעביר הבעל לידי האישה, מידי חודש, בד בבד עם תשלום המזונות, סך השווה למחצית מדמי שכירות פוטנציאליים בגין השכרת בית המלאכה ל... המצוי בשטח משק ... , על פי השער היציג של הדולר ביום התשלום בפועל (נכון למועד חתימת הסכם זה, הסכום אותו זכאית האישה לקבל הינו סך של \$500 ארה"ב לחודש). - סעיף 10.4 - הבעל מתחייב בזאת כי כל הכנסה עתידית שתהיה מהמשק, מכל מין וסוג שהוא, (לרבות ומבלי לפגוע בכלליות האמור - מהשכרת קרוואנים נוספים) - תהא האישה זכאית לקבל מחציתה, לאחר תשלום ממחצית מהוצאות ההקמה, אם תהיינה. - סעיף 10.5 - דין התשלומים המפורטים בסעיף זה, כדין תשלום מזונות. סעיף 14 - שונות והיעדר תביעות -- סעיף 14.1 - מוסכם על הצדדים, כי במידה ויהיו חלוקות של רווחים משותפים, כתוצאה מיזמות או שינוי יעוד של קרקע משותפת של כלל הנחלות ב... .. (חלקות ...), יחלקו בני הזוג ברווחים אלה בחלקים שווים ביניהם. טענת ההתיישנות

61. בכל כתבי ההגנה שהגיש הנתבע, 3 במספר, טען טענת התיישנות וביקש לדחות כל סעד שבקשה התובעת קודם לשנת 2013 (סעיף 57 לכתב ההגנה ולכתב ההגנה המתוקן הראשון). בכתב ההגנה המתוקן השני מיום 13.5.21 טען להתיישנות החל משנת 2013 ובנוגע לבית המלאכה החל משנת 2014 (סעיף 1).

62. עם זאת, בסיכומיו זנח הנתבע כליל את טענת ההתיישנות. "טענה שנטענה בכתב הטענות אך לא הועלתה בסיכומים - אם בשל שגגה, או במכוון - כדין טענה שנזנחה ובית המשפט לא ישעה לה (ע"א 172/89 סלע חברה לביטוח בע"מ נ' סולל בונה, פ"ד מז(1) 311; ע"א 447/92 רוט נ' אינטר קונטיננטל קרדיט קורפריישן, פ"ד מט(2) 102, 108). (עמ (י-ם) 507/09 פלוני נ' פלונית - מאגר נבו 16.05.2010)

63. משכך, לא מצאתי לדון כלל בטענת ההתיישנות עליה לא עמד הנתבע, מסיבותיו. **דמי שכירות בגין 2 יחידות שהיו קיימות במועד הסכם הגירושין (קרוואן גדול וקרוואן קטן)**

64. במועד הגירושין היו במשק ... מלבד בית המגורים 2 קרוואנים ובית המלאכה של הנתבע, המכונה "המחסן" (להלן: "בית המלאכה" / המחסן"). בהתאם להסכם הגירושין ועל פי סעיף 10.1 ו- 10.3 להסכם הגירושין, מזונות האישה, ביחס אליהם התחייב הנתבע לשלם לתובעת מידי חודש למשך כל חייה מקורם בדמי השכירות שיתקבלו בגין השכרת שני הקרוואנים ובדמי השכירות הפוטנציאליים של בית המלאכה. מקור נוסף לאותם דמי מזונות הוא התחייבות הנתבע לשלם לתובעת מחצית מדמי שכירות עתידיים באם יבנה על שטח משק ... מבנים נוספים חדשים להשכרה, זאת לאחר שהתובעת תשלם מחצית מהוצאות הבנייה, וכל הכנסה שתהיה מהמשק מכל סוג ומין שהוא, כל זאת בהתאם לסעיף 10.4 להסכם הגירושין.

65. אין מחלוקת כי לאחר גירושי הצדדים היה על הנתבע לשלם לתובעת סך 425 דולר בגין דמי שכירות שקיבל עבור 2 הקרוואנים: מחצית מסך 450 דולר עבור הקרוואן הגדול (להלן: הקרוואן הגדול / קרוואן מס' 1) ומחצית מסך 400 דולר עבור הקרוואן הקטן (להלן: "הקרוואן הקטן" / קראוון 2).

66. בכתב ההגנה ציין הנתבע כי חרף המוסכם בסעיף 10.1 להסכם הגירושין בפועל הקרוואן הקטן הושכר בסך 330 דולר בלבד. על כן הנתבע חויב בתשלום בסך 390 דולר עבור 2 הקרוואנים. על אלו חויב הנתבע בתשלום סך 500 דולר, דמי שכירות פוטנציאליים עבור בית המלאכה, בהתאם לסעיף 10.1 להסכם הגירושין. **סה"כ חויב הנתבע בתשלום 890 דולר בגין הבנוי על שטח משק ... למעט בית המגורים.**

67. בפועל עד לתחילת שנת 2012 שילם הנתבע סך של 875 דולר לחודש במקום סך 890 דולר לחודש. הנתבע אינו מבהיר מדוע הפחית מידי חודש סך 15 דולר מהתשלום שחב לתובעת.

68. עיון בחישובי ... מלמד כי אכן מר שכר החל מיום 12.6.03 את הקרוואן הקטן בסכום 330 דולר מידי חודש וזאת עד ליום 12.5.2006 (צורף לתמצית עדות הנתבע מיום 14.10.21).

69. טענת התובעת בסיכומיה כי על הנתבע היה להעביר לתובעת סך של \$425 לחודש (סעיף 2) אינה תואמת את טענת הנתבע, כטענתו לעיל. חישובי ... מאמתים את טענת הנתבע כי מר ... שכר את הקרוואן הקטן בסכום של \$330 במקום \$400 כמוסכם בסעיף 10.1 להסכם הגירושין עד לתחילת חודש יולי 2006. מצאתי לקבל לפיכך את טענת הנתבע ולקבוע כי עד לתחילת יולי 2006 היו דמי השכירות ששולמו עבור הקרוואן הקטן 330 דולר בלבד ולא 400 כפי שנרשם בהסכם.

70. החל מיום 1.7.06 שכרה את הקרוואן הקטן גב' ... בסכום של 400 דולר מידי חודש. תוספת דמי השכירות לחודש בסך 70 דולר מהם הייתה זכאית התובעת לסך 35 דולר לא שולמו לתובעת החל מחודש יולי 2006 ע"י

הנתבע ועד לתחילת שנת 2012, והועבר על ידו סך 425 דולר לחודש עבור שני הקרוואנים בלבד. הנתבע המשיך לשלם סך 875 דולר לחודש ללא תוספת אותם 35 דולר. מכך שנכונה טענת התובעת בסעיף 27 לכתב התביעה המתוקן כי אכן הנתבע נמנע מלהגדיל את מזונותיה ממועד הגדלת קבלת דמי שכירות עבור הקרוואן הקטן החל מחודש יולי 2006.

71. בפועל, ובהעדר גרסה פוזיטיבית כמה שילם הנתבע לתובעת עד תחילת שנת 2012 יש לקבל טענת התובעת כי שילם לה מידי חודש בדרך של העברה בנקאית סך 875 דולר ולא סך 925 דולר, כמפורט להלן: -החל ... 2003 החל הנתבע לשלם מזונות אישה בסך 875 דולר במקום 890 דולר. הנתבע הפחית סך 15 דולר מידי חודש עד לתחילת שנת 2012. - החל מ- 1.7.06 עת השכיר את הקרוואן הקטן בסכום של 400 דולר לחודש, היה על הנתבע להגדיל את התשלום לתובעת בסך 35 דולר לחודש. הנתבע לא הגדיל את הסכום האמור עד לתחילת שנת 2012.

72. מהאמור לעיל עולה כי בין חודש ... 2003 ועד ליום 1.7.06 הפחית הנתבע סך 15 דולר לחודש מהתשלום לתובעת, סך כולל של 540 דולר (15 דולר x 36 חודש). החל מיום 1.7.06 ועד תחילת שנת 2012 הפחית ממזונות התובעת מידי חודש סך 50 דולר, סך כולל של 3,300 דולר (15 דולר + 35 דולר x 66 חודש).

73. בחקירתה אישרה התובעת כי קבלה מידי חודש סך 875 דולר ולא סך 925 דולר כפי שנקבע בהסכם: "קבלתי 875 דולר לאורך כל השנים, שבמהלך השנים הוא כרת שכירויות חדשות והעלה מחירים ושכירויות ולא שינה את מה שהוא נתן לי, לפי ההסכם שלי הייתי צריכה לקבל 925 דולר, במעמד ההסכם, אבל לא שמת לי לב לזה, הוא הפחית 50 דולר המהלך כל השנים ולא שמת לי לב (ר' פרו' מיום 23.5.22, עמ' 12, שו' 9-11).

74. הימנעותו של הנתבע בכל שלושת כתבי ההגנה מטעמו מלציין את הסכום של 875 דולר אותם שילם החל ממועד החתימה על הסכם הגירושין ועד לתחילת שנת 2012 מחזקת את טענת התובעת לעיל, כי הסכום בסך 875 דולר אינו הסכום שהיה עליו לשלם לתובעת.

75. לפיכך, סך החוב שחב הנתבע לתובעת החל מחודש ... 2003 ועד 1.1.12 עומד על סך 3,840 דולר.

76. אין מחלוקת כי החל מינואר 2012 ובהתאם לבקשת התובעת, החל הנתבע לשלם לתובעת מידי חודש סך של 3,500 ₪ במזומן במקום העברה בנקאית על סך 875 דולר, זאת עד לחודש ... 2019 שאז הפחית מדמי השכירות.

77. סך של 3,500 ₪ החל מיום 1.1.12 תואם בקירוב את דמי השכירות שקיבל בעת היא, כמפורט להלן: הקרוואן הגדול – 450\$ (שער היציג - 3.821) = 1,719 ₪. התובעת זכאית למחצית = 859.5 ₪. הקרוואן הקטן – 1600 ₪

- התובעת זכאית למחצית = 800 ₪. בית המלאכה – 500\$ (שער יציג – (3.821 = 1910.5 ₪ סה"כ 3,570 ₪

78. הנתבע הפחית בחודש הראשון 70 ₪, ואולם מאחר ובית המלאכה והקרוואן הגדול שולמו בדולרים, היה צורך לחשב את שער הדולר מידי חודש שכן שער הדולר לא היה יציב בכל התקופה, כן שיתכן ובמהלך השנים ועד לחודש 2019 שער הדולר ירד והנתבע שילם ביתר.

79. החל מ... 2019 החל הנתבע לשלם סך 2,715 ₪ לתובעת אשר כללו: מחצית דמי השכירות עבור קרוואן 1 – סך 1,215 ₪ זאת לאחר ניכוי מס הכנסה בסך 10% (הסכום המקורי עמד על סך 2,700 ₪ דמי שכירות) וסך 1,500 ₪, מחצית מדמי שכירות פוטנציאליים של בית המלאכה (סכום דמי השכירות עמד על סך 3,000 ₪) (סעיף 3.2 לתמצית עדות הנתבע מיום (14.10.21).

80. טענת הנתבע כי בחודש ... 2019 דמי השכירות שניתן היה לקבל עבור בית המלאכה עמדו על סך 3,000 לחודש – לא הוכחה על ידו ואף אינה תואמת את חוות דעתו המשלימה של השמאי שמונה על ידי בית המשפט, אשר בהתאם לחוות דעתו דמי השימוש הראויים בגין המחסן עבור תקופה זו עמדו על 5,180 ₪ כמפורט בטבלא שנערכה על ידו במסגרת חוות דעתו המשלימה:

מבנה/בית מלאכה בנוי בלוקים ובטון, עם גג אסכורית ורצפת בטון, שטחו ברישוי כולל סככה 255 מ"ר.

בית מלאכה				
תקופה	שו/מ"ר	סכום	במעגל	במילים
2003-2009	4.07 ₪	1,017.34 ₪	1,015.00 ₪	אנף וחמש עשרה ₪
2010-2012	7.32 ₪	1,830.29 ₪	1,830.00 ₪	אנף שמונה מאות ושלשים ₪
2013-2014	8.38 ₪	2,095.92 ₪	2,095.00 ₪	אלפיים ותשעים וחמש ₪
2015-2017	18.13 ₪	4,532.20 ₪	4,530.00 ₪	ארבעת אלפים חמש מאות ושלשים ₪
2018-2021	29.72 ₪	5,170.29 ₪	5,180.00 ₪	חמשת אלפים מאה ושלשים ₪

81. מנגד, החל מתחילת שנת 2015 הפסיק הנתבע לקבל דמי שכירות מהבן ... שעבר להתגורר בקרוואן הקטן. משבהתאם לסעיף 10 להסכם על הנתבע לשלם לתובעת תשלומים שיתקבלו מדמי שכירות הרי שעה ש... לא שילם לנתבע דמי שכירות לא היה על הנתבע להעביר דבר לתובעת בגין הקרוואן הקטן, קרי, אותם 800 ₪ שקבלה התובעת מתחילת שנת 2015 ועד לחודש ... 2019 נתנו לה ביתר, סה"כ קבלה 45,600 ₪ ביתר (800 ₪ x 57 חודש).

82. טענת התובעת כי הנתבע לא יכול היה לקבל החלטות על דעת עצמו שלא לגבות דמי שכירות מ... נדחית, שכן בהתאם להסכם כפי שהובא לעיל, עליו להעביר לה מחצית דמי השכירות שיתקבלו, ולא מחצית מדמי שכירות פוטנציאליים או ראויים. על כך יש להוסיף, כי התובעת במסגרת סיכומיה ויתרה על דרישתה לקבלת דמי שכירות מ... (עבור הקרוואן בו אפשר לו

הנתבע להתגורר ללא תשלום דמי שכירות), זאת בכפוף לכך שתקבל "מה שמגיע לה בהתאם להסכם".

83. בסיכומיה אישרה כי בסמוך למועד ההוכחות העלה הנתבע את התשלומים ששילם לה לסך של 3,850 ₪ לחודש (סעיף 19). **חוב בגין 2 הקרוואנים**

84. בסעיף 26 לסיכומיה ערכה התובעת חישוב לקביעת חוב העבר בגין שתי היחידות שהיו קיימות עובר לעריכת הסכם הגירושין.

85. בהתאם לחישובי התובעת, עבור הקרוואן הגדול הינה זכאית לסך 245,898 ₪ מחצית מסך 491,796 ₪, סכום אותו קיבל הנתבע עבור הקרוואן הגדול (ר' נספח ז' לסיכומיה – עמ' 191-190).

86. עיון בחישובי ... מלמד כי הנתבע קיבל בפועל עבור הקרוואן הגדול סך של 432,169 ₪. המדובר בפער של 59,627 ₪ בין חישובי התובעת לחישובי הפער הגדול קיים בדמי השכירות אותם קיבל הנתבע ממר חישובי התובעת מלמדים כי מר שילם לנתבע סך 315,646 ₪ למול חישובי ... שם נקבע כי מר שילם סך 258,469 ₪. התובעת לא ביקשה לחקור את מר ... ולא הבהירה כיצד הגיעה היא לסכום המפורט בתביעתה כתשלום שהתקבל ממר ... משכך, מצאתי כי אין לקבל את חישובי התובעת ויש להיצמד לחישובי ...

87. כך, על פי חישוביה, עבור הקרוואן הקטן זכאית התובעת לסך של 174,512 ₪ המהווה מחצית מסך 349,025 ₪. עיון בדף החישובים, עמ' 190 (לסיכומים) מלמד כי התובעת כללה בדמי השכירות שעליה לקבל עבור הקרוואן הקטן גם סכומים בעבור התקופות שבנם של הצדדים, התגורר בקרוואן הקטן, זאת בניגוד לטענתה בסיכומיה כי הינה מוותרת על דמי השכירות החל משנת 2015, המועד בו עבר הבן ... להתגורר בקרוואן הקטן.

88. לאחר הפחתת דמי השכירות של הבן ... הנתבע קיבל בין השנים 2003 – 2015 סך 207,035 ש"ח עבור הקרוואן הקטן בהתאם לחישובי התובעת.

89. כמפורט בחישובי ... , קיבל הנתבע עבור הקרוואן הקטן סך 204,122 ₪.

90. בהתאם לחישובי התובעת סך דמי השכירות אותם קיבל הנתבע מ- 2 הקרוואנים לאחר הפחתת התקופות שבהן גר ... בקרוואן הקטן עמד על סך 698,831 ₪.

91. ע"פ חישובי ... הנתבע קיבל סך 636,291 ₪ עבור 2 הקרוואנים.

92. חישובי ... מרכזים את כל דמי השכירויות החודשיות אותן קיבל הנתבע. דמי שכירות שנתנו בשקלים, חוברו חודש לחודש וסיכומם היה סך דמי השכירות שקיבל הנתבע במועד מסוים משוכר מסוים. דמי שכירות ששולמו בדולרים

- הומרו ע"י ... לשקלים בהתאם לשער הדולר מידי תחילת חודש. בחישובי ... הטבלה מפרטת מחיר דמי השכירות, שער הדולר והמרתו לשקלים .
93. התובעת מנגד ערכה חישובים ואולם אין כל פירוט כיצד חושבו דמי השכירות החודשיים. לדוגמא: השוכר ... שכר לראשונה את הקרוואן הגדול בין התאריכים 8/2015 ועד 8/17 בסכום חודשי בסך 2,500 ₪. בחישובי ... קיימת טבלה המפרטת הסכומים ששילם ... מידי חודש בשקלים וסה"כ הסכום ששילם בשנתיים אלו, קרי 24 חודש $2,500 \times 60,000$ ₪. התובעת ערכה חישובים באשר לאותם דמי שכירות ששילם ... בתקופה הרלוונטית ובהתאם לחישוביה הנתבע קיבל סך 62,400 ₪. התובעת לא מצאה לפרט כיצד הגיעה לסכום זה ומה היה רכיב ההצמדה לאותם חודשים.
94. אף לא אחד מהצדדים התעמת עם חישובי הצד השני. התובעת לא ביקשה לחקור את ... ולמצער לעמוד על טעויות ... בחישובים שהגיש למול חישוביה. למרות שבסיכומיה חלק מהסעדים הכספיים שעתרה להם הסתמכו על חישובי ..., כדוגמת בית המלאכה.
95. הנתבע מנגד, בתמצית עדותו מיום 14.10.21, טען כי לחישובי התובעת אין כל אסמכתא או בסיס וכי שילם לה את כל המגיע ממנו ואף יותר (סעיף 6) הנתבע מצא לצרף את חישובי
96. חישובי התובעת באשר לדמי השכירות ששילם מר ... לנתבע עבור מגוריו בקרוואן הגדול שונים מחישובי ... באופן משמעותי ביותר. על פי חישובי התובעת הנתבע קיבל ממר ... עבור השנים 7/03 ועד 7/2015 סך 315,646 ₪, סך \$450 לחודש שהומרו לש"ח. חישובי ... באשר לדמי השכירות ששילם ..., ואף בה הומרו הדולרים לשקלים הגיעה לסכום של 258,469 ₪. קרי, פער של כ- 60,000 ₪ בחישובי התובעת שאותם לא פרטה.
97. משכך, ובאין הסבר מטעם התובעת, שעליה נטל הראיה, מצאתי לקבל את חישובי ... המבוארים והמפורטים.
98. זאת ועוד, הגם שלא נדרשתי לטענת ההתיישנות, כפי שפורט לעיל וגם אם אקח בחשבון את מצבה הבריאותי של התובעת בהתאם לטענותיה, הגשת התביעה בשנת 2020 לאכיפת הסכם הגירושין ולקבלת כספים שהנתבע לא שילם החל משנת 2003 מגיעה לכדי חוסר תום לב מצד התובעת. עמדה לתובעת האפשרות להגיש כתב תביעה שנים קודם, עת סברה כי הנתבע לא משלם לה מלוא מחצית מדמי השכירות להם זכאית בגין שני הקראוונים ובית המלאכה וכזאת לא עשתה.
99. אין כל הסבר מניח את הדעת מדוע חיכתה 17 שנים על מנת להגיש תביעתה. יתירה מכך, בניגוד לטענתה כי לא ידעה על בנייתן של שתי

יחידות הדיור בשנים 2011-2012, אישרה בחקירתה כי ידעה על הקמתן ועם זאת לא מצאה להגיש את תביעתה שנים קודם.

100. מכל הטעמים לעיל, דחיתי את חישובי התובעת באשר לחוב שחב הנתבע בגין שני הקרוואנים ומצאתי לקבל את חישובי ..., זאת בעיקר לאחר שהתובעת, שעליה מוטל נטל ההוכחה, לא פירטה כיצד חישבה את הפערים בין חישובי ... לבין חישוביה. **דמי שכירות פוטנציאליים לבית המלאכה**

101. סעיף 10.3 להסכם הגירושין קבע: סעיף 10.3 - כן יעביר הבעל לידי האישה, מידי חודש, בד בבד עם תשלום המזונות, סך השווה למחצית מדמי שכירות פוטנציאליים בגין השכרת בית המלאכה ל... המצוי בשטח משק ..., על פי השער היציג של הדולר ביום התשלום בפועל (נכון למועד חתימת הסכם זה, הסכום אותו זכאית האישה לקבל הינו סך של \$500 ארה"ב לחודש).

102. החל מחודש ... 2003 ועד לחודש מרץ 2021 שילם הנתבע מידי חודש סך \$ 500 דמי שכירות פוטנציאליים עבור בית המלאכה בהתאם לסעיף 10.3 לעיל, סה"כ 411,701 ₪ (חישובי ...).

103. בסיכומיה הסכימה התובעת: "לחישוב שערך רו"ח ..., חישוב שהנתבע הגיש לביהמ"ש עם תמצית עדותו, כך שהיה על הנתבע להעביר לידי התובעת סך של 411,701 ₪. לגבי התשלומים החודשיים מחודש מאי 2021 ואילך, יהיה על הנתבע לשלם את הסך החודשי של 2,590 ₪ או סכומים שיעודכנו מידי פעם בעתיד" (סעיף 5).

104. הנתבע בכתבי ההגנה אינו שולל את פרשנותה של התובעת כי זכאותה לדמי שכירות פוטנציאליים אמורה להתעדכן ואולם לטענתו ככל שסברה התובעת כי דמי השכירות אינם משקפים עוד את הסכום הריאלי שניתן לקבל עבור בית המלאכה, היה עליה להמציא חו"ד מתאימה. - בכתב ההגנה המתוקן מיום 4.11.20 טען הנתבע כי: "...כיום דמי השכירות הפוטנציאליים נמוכים יותר ונעים בין 10-15 ₪ למ"ר וזאת עקב פעילות האכיפה הנמרצות שנוקטות הרשויות והקנסות הכבדים המוטלים על השוכרים, כך שמבנים רבים אף עומדים ריקים".

105. לא ברורה טענת הנתבע. האם הרשויות קנסו את הנתבע בשל הפיכת המחסן לבית מלאכה? הנתבע ממשיך להפעיל את עסקו בבית המלאכה ואולם אינו מעוניין לשלם לתובעת את ערכם האמיתי של דמי השכירות הפוטנציאליים בטענה כי הרשויות עלולות לקנסו אותו. יש לדחות הטענה על הסף. מדובר בחוסר תום לב.

106. בכתב ההגנה המתוקן מיום 13.5.21 טען הנתבע כי: "התובעת זכאית לסכום המופיע בהערכת השמאי רק מיום הגשת התביעה המתוקנת. התובעת אינה זכאית לדרוש תשלום רטרואקטיבי בקשר למחסן. בסעיף

- 10.3 להסכם הצדדים קבעו את דמי השכירות הפוטנציאליים ל-\$500 לחודש וסכום זה ממשיך לחייב את הצדדים כל עוד לא דרשה התובעת שינוי (סעיף 7ב')... על הנתבע לא הייתה חובה "לעדכן תדיר" את דמי השכירות ככל שהתובעת סברה שדמי השכירות כבר אינם משקפים את המצב, היה עליה להמציא חווד מתאימה" (סעיף 24)...
107. לדעת הנתבע כל עוד התובעת לא הגישה חו"ד מתאימה הסכום שהיה על הנתבע לשלם עמד על סך \$500 לחודש.
108. בכתב התביעה הראשון, עובר לחו"ד השמאי, היה מקובל על התובעת כי דמי השכירות הפוטנציאליים עבור בית המלאכה עמדו על סך 1,750 ₪, המשקפים \$ 500 (סעיף 38 ז').
109. בכתב התביעה המתוקן, לאחר קבלת חו"ד השמאי, בקשה התובעת לעדכן את דמי השכירות הפוטנציאליים החל משנת 2003 ואילך. בסיכומיה זנחה בקשה זו והסכימה לסכום שצוין בחישובי ..., אותו סכום ששילם הנתבע משך כל השנים ובסך 411,701 ₪.
110. הנתבע ביקש לקזז מסך 411,701 ₪ סכום ששילם מעבר לדמי השכירות הפוטנציאליים סך של 128,947 ₪ ולהעמיד את הסכום הראלי על סך 282,754 ₪, בהתאם לחו"ד השמאי.
111. יש לדחות את בקשת הנתבע. אין חולק כי הצדדים התנהלו משך כל השנים החל משנת 2003 בהתאם להסכם הגירושין לפיו הנתבע חב בתשלום סך \$500 בגין דמי שכירות פוטנציאליים והדבר אף נטען ע"י הנתבע עצמו, לעיל.
112. משכך, אני קובעת כי מעבר לתשלומים ששולמו מהנתבע לתובעת בפועל בגין בית המלאכה, כמפורט בחישובי ..., אין לנתבע כל חוב בגין בית המלאכה נכון למועד הגשת התביעה, ותביעתה של התובעת לעניין זה נדחית.
113. התובעת עתרה בתביעתה לתשלום חוב עבר עד למועד הגשת התביעה, כספים שהנתבע לא שילם בהתאם להסכם הגירושין. בכתב התביעה המתוקן ביקשה כי ייקבע מנגנון לחישוב שנתי של הערכת דמי השכירות של הקרוואן הקטן ובית המלאכה (סעיף 66 לכתב התביעה המתוקן). עם זאת, בסיכומיה ביקשה כי יינתן סעד הצהרתי לפיו על הנתבע לשלם לה מידי חודש סך 2,590 ₪ החל מחודש מאי 2021 ואילך. ואולם התובעת לא עתרה לקבלת פסק דין הצהרתי אלא רק עתרה לתשלום חוב עבר והתביעה הוגשה כתביעה כספית על סך 406,371 ₪. משכך, יש לדחות את הבקשה לפסיקה בעבור תשלומים עתידיים.
114. עם זאת, יוער כי משהוגשה חוות דעת במסגרת תביעה זו על ידי מומחה בית משפט, ראוי לעשות בה שימוש לצורך קביעת דמי השימוש הראויים

(=דמי שכירות פוטנציאליים, כלשון ההסכם) נכון ליום הגשת חוות הדעת, החל מחודש מאי 2021 (מועד הגשת כתב ההגנה המתוקן) עד לסוף שנת 2021. זאת ועוד, ובבחינת למעלה מן הצורך, מצאתי להוסיף כי משבהתאם להסכם התשלום מהנתבע לתובעת עבור בית המלאכה אמור להיות בהתאם לדמי שכירות פוטנציאליים, דהיינו דמי שכירות ראויים, מוצע לתובעת לפנות אחת לשנה, בתחילת כל שנה, לשמאי עורך חוות הדעת או לכל שמאי אחר שיוסכם על ידי הצדדים על מנת שיעריך ויקבע את דמי השכירות הפוטנציאליים של בית המלאכה עבור אותה שנה. מוצע כי התובעת תעביר את חוות הדעת של השמאי לידי הנתבע ומוצע כי הצדדים יפעלו בהתאם לחוות הדעת השמאית וזאת על מנת לחסוך לצדדים הליכים משפטיים עתידיים מיותרים. ככל שהצדדים מסכימים למנגנון אחר במסגרתו יוסכמו התשלומים שיועברו בעתיד מהנתבע לתובעת בגין בית המלאכה, יפעלו בהתאם למנגנון מוסכם זה.

115. עוד מצאתי לציין כי טענת התובעת בסיכומיה (סעיף 16) כי הנתבע שילם לה כל השנים סך 720,519 ₪ אינה מדויקת. בהתאם לחישובי ... הנתבע שילם לתובעת כל השנים סך של 729,846.5 ₪ : (636,291 ₪ (הקרוואנים) / 2 = 318,145.5 ₪ + 411,701 ₪ (בית המלאכה) = 729,846.5 ₪) ומצאתי לקבל את חישובי **תשלום עבור יחידות חדשות שנבנו לאחר ההסכם**

116. מצאתי להבהיר ראשית ביחס לכל היחידות שנבנו (או ייבנו) לאחר חתימת ההסכם את הפרשנות הראויה להוראות סעיף 10.4 להסכם, השנויה במחלוקת בין הצדדים.

117. סעיף 10.4 להסכם קובע בהאי לישנא:

10.4 הכעל מתחייב בזאת כי כל הכנסה עתידית שתהיה מהמשק, מכל מין וסוג שהוא, (לרבות ומבלי לפגוע בכלליות האמור – מחשכרת קרוואנים נוספים) – תחא האשה זכאית לקבל מחציתה, לאחר תשלום מחצית מהוצאות ההקמה, אם תהיינה.

סבורני כי הפרשנות הראויה שישי לתת מילים "לאחר תשלום מחצית מהוצאות ההקמה" הינה כי הכוונה היא לכיסוי מחצית הוצאות ההקמה, אם תהיינה, מחלקה של הנתבעת השווה למחצית דמי השכירות או כל הכנסה אחרת שתתקבל מאותו מקור. דהיינו, כלל הוצאות ההקמה צריכות להיות מכוסות טרם קבלת הכנסה מדמי שכירות (בניגוד להחזר עלות ההקמה) על ידי התובעת (או על ידי מי מהצדדים הלכה למעשה), כאשר הנתבע מכסה מחצית ההוצאות מחלקו (מחצית מההכנסה) והתובעת מכסה מחצית הוצאות ההקמה מחלקה (מחצית מההכנסה).

118. לא מצאתי לקבל את פרשנות התובעת כי די בכיסוי מחצית מכלל הוצאות ההקמה על ידי כלל ההכנסות שיתקבלו על מנת לזכות אותה בקבלת חלקה בהכנסות, דהיינו מחצית, ואף לא מצאתי לקבל את פרשנות

הנתבע לפיה על התובעת לממן מראש את חלקה (מחצית) בעלות ההקמה, ורק ככל שעשתה כן תהיה זכאית לקבלת מחצית ההכנסה.

119. לפיכך אני קובעת כי הן ביחס ליחידות שהוקמו קודם למתן פסק הדין והן ביחס ליחידות שיוקמו לאחר מתן פסק הדין, הצדדים שניהם יתחילו לקבל הכנסות מיחידות אלו רק לאחר כיסוי מלא של הוצאות ההקמה באמצעות ההכנסות שיתקבלו מיחידות אלו. לאחר כיסוי מלא הוצאות ההקמה בהכנסות מהיחידות, יחלקו הצדדים בחלקים שווים את ההכנסות שיתקבלו. ככל שרק התובע יממן את עלות ההקמה, אינו חב בכל תשלום לנתבעת בגין יחידה שהוקמה, עד לכיסוי מלא עלות ההקמה. ככל שהתובעת תממן מחצית מעלות ההקמה עובר להקמה, יחלקו הצדדים בחלקים שווים את ההכנסות שיתקבלו החל מתחילת קבלתן. **יחידת הדיור מעל ה...**

120. מחלוקת נסובה בין הצדדים על מועד בניית יחידת הדיור מעל ה... והמועד ממנו התחיל הנתבע להשכיר את יחידת הדיור מעל ה... לשיטת הנתבע יחידת הדיור הייתה מושכרת החל מחודש ... 2015 לאחר סיום בנייתה (סעיף 36 לכתב ההגנה המתוקן מיום 14.11.20, סעיף 39 לכתב ההגנה המתוקן מיום 13.5.21) ואילו לטענת התובעת יחידת הדיור הושכרה החל משנת 2007, ללא שהתובעת מצרפת ראייה להוכחת טענתה.

121. בחקירתה הבהירה התובעת כיצד סברה כי יחידת הדיור הושכרה החל משנת 2007: "ש... בשנת 2006 הבחנת שיש מבנה ב..., איך הבחנת בזה? ת. אני גרתי ברחוב מקביל ב..., איפה ש... בנה במקביל לבית. כשאני נוסעת לכיוון ביתי ערב אחד כשחזרתי הביתה, אז ראיתי אור מבצבץ כאילו מחלון שנראה לא סביר כי אני מכירה את הבית ולכן נסעתי רוורס וראיתי אור בחלון וזה היה ב 2006. אז הבנתי שנבנה שם בית. כי כן, הכביש שאני נוסעת יש שדה ראייה לבית של" (ר' פרו' מיום 23.5.22, עמ' 19, שו' 18-14).

122. התובעת גזרה מהאור שטענה שראתה שבצבץ כי הנתבע בנה יחידה חדשה. עדות התובעת כי ראתה אור מבצבץ מחצרו של הנתבע אינה מהווה אינדיקציה כי אכן נבנתה יחידת דיור חדשה מעל ה.... גם אם נכונה טענתה של התובעת לא ברור מדוע לא ביקרה למחרת היום במשק ע"מ לאשש כי אכן נבנתה יחידת דיור חדשה ו/או פנתה לנתבע לקבל הסבר על אותה יחידת דיור חדשה שראתה אור מבצבץ ממנה ערב קודם.

123. רק בתביעתה משנת 2020 מצאה לדרוש החזרי דמי שכירות בגין יחידת הדיור שנבנתה, כך לטענתה, כבר בשנת 2006.

124. משכך, לא מצאתי לקבל טענתה ויש לקבוע כי הנתבע החל להשכיר את יחידת הדיור החל משנת 2015 ואילך.

125. מנגד, יש לדחות את טענת הנתבע כי יחידת הדיור מהווה חלק מבית המגורים, לכן אינו חייב במתן מחצית מדמי השכירות לתובעת (סעיף 11 לסיכומיו).
126. יחידת הדיור נבנתה לאחר הסכם הגירושין אשר קבע כי כל מבנה חדש שיבנה, התובעת תהיה זכאית למחצית מסכום השכירות שיתקבל בגינו, בכפוף לתשלום התובעת מחצית הוצאות הבנייה. אין חולק כי עד להסכם הגירושין לא נבנתה יחידת הדיור מעל ה... קרי, דירת המגורים לא כללה את יחידת הדיור והצדדים התגוררו בבית המגורים ללא יחידת הדיור.
127. שעה שהנתבע בנה את יחידת הדיור והתכוון להשכירה ולא על מנת שתשמש אותו כחלק מבית המגורים, אזי כל הכנסה בגין כל בנייה חדשה שהנתבע מקבל, התובעת זכאית למחצית דמי השכירות (בכפוף למפורט לעיל בעניין כיסוי הוצאות ההקמה).
128. בסיכומיה עתרה התובעת לקבלת מחצית מדמי השכירות החל משנת 2007 ואילך בהתאם להערכת השמאי, קרי מחצית מסך 3,160 ₪ לחודש. בהתאם לסעיף 29 לסיכומיה, על פי חישוביה זכאית התובעת לסך 264,821 ₪. התובעת אינה מפרטת כיצד הגיעה לסכום זה. גם אם אלך לשיטת התובעת כי הינה זכאית לדמי שכירות החל משנת 2007, טענה שדחיתי, הערכת השמאי לדמי שכירות בסך 3,160 ₪ לחודש תחילתם החל משנת 2015 ולא משנת 2007.
129. יתרה מכך, לטענת התובעת הנתבע גבה דמי שכירות בסך 1,700 ₪ לחודש בעוד שהשמאי העריך את דמי השימוש נכון לשנת 2015 בסך של 3,160 ₪, משכך, סברה התובעת כי מדובר בפער לא סביר של כמעט פי 2. הנתבע לא הצליח בעדותו להסביר בצורה הגיונית את הפער. ללא ספק הנתבע מנסה להציג תמונת מצב מסולפת ולא להעביר לתובעת את המגיע לה (סעיף 10 לסיכומיה). עדיין, בסעיף 31 לסיכומיה, ערכה התובעת פירוט דמי השכירות להם תהיה זכאית בעתיד, וראה זה פלא, התובעת העמידה את מחצית דמי השכירות עבור יחידת הדיור מעל ה... להם הינה זכאית בסך 850 ₪, קרי מחצית מסך 1,700 ₪, סך דמי השכירות אותם גובה הנתבע כיום, ולא העמידה מחצית דמי השכירות להם זכאית להבא על סך 1,580 ₪ כהערכת השמאי.
130. בחישובי ... חושבו דמי השכירות ליחידת הדיור מעל ה... בסך 120,700 ₪. התובעת לא סתרה את הסכום שהציג רואה החשבון וממילא את חישוביה לא פירטה, משכך יש לקבוע כי התובעת זכאית למחצית מהסכום שצוין בחישובי ..., בכפוף לתשלום מחצית הוצאות הבנייה, לפי הערכת השמאי, בהתאם לסעיף 10.4 להסכם הגירושין שקבע: **הבעל מתחייב בזאת כי כל הכנסה עתידית שתהיה מהמשק, מכל מין וסוג שהוא, (לרבות ומבלי לפגוע בכלליות האמור – מהשכרת קרוואנים נוספים) –**

תהא האישה זכאית לקבל מחציתה, לאחר תשלום ממחצית מהוצאות ההקמה, אם תהיינה.

131. יחידת הדיור מעל ה... הושכרה החל משנת 2015. הסכם הגירושין קבע בסעיף 10.4 לעיל כי התובעת תהא זכאית למחצית מדמי השכירות מכל בנייה חדשה שתקום במשק רק לאחר תשלום מחצית מהוצאות ההקמה, אם תהיינה.

132. השמאי בחוות דעתו העריך את הוצאות ההקמה של יחידת הדיור בסך 102,000 ₪. התובעת בסיכומיה שוגה בדרך חישוביה את מחצית מהוצאות ההקמה שהייתה חייבת בתשלום הבנייה החדשה לאחר הסכם הגירושין.

133. כפי שפרטתי בסעיפים 116-119 לעיל, התובעת ערכה חישוביה הן לגבי יחידת הדיור מעל ה... והן לגבי שתי יחידות המגורים החדשות, עליהן אדון בהמשך, באופן מוטעה. התובעת לקחה את סה"כ ההכנסה של דמי השכירות, המחצית של הנתבע והמחצית שלה ומתוך סכום זה הפחיתה את מחצית מדמי ההקמה שהיה עליה לשלם לנתבע, ולא כך. אם נטלה את כל סכום דמי השכירות שקיבל הנתבע משך כל השנים בהתאם לחישובי ... (120,700 ₪) היה עליה להפחית את העלות הכוללת של הקמת יחידת דיור זו מסך כל סכום השכירות שקיבל הנתבע. קרי, הנתבע קיבל סך 120,700 ₪ דמי שכירות לכל התקופה בהתאם לחישובי ... ומסכום זה יש להפחית את עלות ההקמה לשני הצדדים, וההפרש יתחלק בין הצדדים כדלקמן: 102,000 ₪ - 120,700 ₪ = 18,700 ₪. ההפרש בסך 18,700 ₪ יתחלק בין הצדדים לפיכך הנתבע חב לשלם לתובעת בגין היחידה שנבנתה מעל ה... סך 9,350 ₪, זאת נכון למועד הגשת התביעה ובהמשך עליו לשלם לה בהתאם להסכם, מחצית מהסכום שיתקבל מהשכרת היחידה שמעל ל..., שכן עלות ההקמה כוסתה כבר, נכון למועד הגשת התביעה.

134. משכך, ביחס ליחידה זו, טענת הנתבע כי התובעת עדין לא שילמה את חלקה בעלויות ההקמה של יחידת הדיור מעל ה... דינה להידחות. הנתבע חב בתשלום מחצית מדמי השכירות אותם מקבל בגין יחידת הדיור לתובעת. **בניה חדשה - שתי יחידות הדיור החדשות**

135. בשנים 2011-2012 בנה הנתבע שתי יחידות דיור בשטח משק אחת בת ... חדרים והשנייה בת ... חדרים.

136. לטענת הנתבע, מחצית מדמי השכירות להם זכאית התובעת עדין לא שילמו את מחצית מהוצאות הבנייה שנאמדו ע"י השמאי על סך 1,055,000 ₪.

137. התובעת בסיכומיה אישרה את הסכום שצוין בחישובי ... כי הנתבע קיבל סך 680,100 ₪ בגין שתי יחידות הדיור. קרי, התובעת לשיטתה זכאית לסך 340,050 ₪.

138. נכון למועד עריכת חישובי דמי השכירות שהתקבלו עבור שתי היחידות עדיין לא כיסו את הוצאות ההקמה, זאת אף ללא כל צורך בעריכת חישוב. הוצאות ההקמה נאמדו בסך של 1,055,000 ₪ בעוד ההכנסות מדמי השכירות עמדו על סך 680,100 ₪ בלבד.
139. חישוביה של התובעת בסיכומיה דינם להידחות. כפי שהוסבר כבר לעיל, היה על התובעת להחסיר ממחצית חלקה בדמי השכירות את חלקה במחצית מהוצאות ההקמה. קרי, חלקה של התובעת במחצית מדמי השכירות עמד על סך של 340,050 ₪ ואילו מחצית חלקה של התובעת בהוצאות ההקמה עמד על סך של 527,500 ₪. התובעת חייבת אם כן לכסות עוד סך 187,450 ₪ מחצית עלויות ההקמה, טרם קבלת חלקה במחצית מדמי השכירות. ככל שעובר למתן פסק הדין כוסו הוצאות ההקמה במלואן על הנתבע לפעול בהתאם להסכם ולהתחיל ולהעביר לתובעת מחצית השכר הדירה המתקבל בפועל עבור היחידות וזאת על מנת להימנע מהליכים משפטיים מיותרים.
140. בסיכומיה מלינה התובעת כי הנתבע מעולם לא שיתף אותה בהקמת המבנים. לטענתה עלות הוצאות ההקמה היו נמוכות מהערכה השמאית, הנתבע השכיר את יחידות הדיור ושלשל את הכספים לכיסו. לטענתה, שלא הוכחה על ידי הנתבע, הנתבע לא פנה לתובעת מעולם ואמר לה מה הן עלויות הקמת המבנים (סעיף 13).
141. גם אם נכונה טענתה של התובעת, אין כל חובה על הנתבע לעשות כן ואין כל הסבר מצד התובעת מדוע לא הגישה בסמוך להקמת היחידות, שהתרשמתי שידעה על קיומן, תביעה לקבלת מחצית מדמי השכירות בהתאם להוראות ההסכם. בניגוד לטענותיה בכתבי בי-דין כי לא ידעה על המבנים החדשים, הרי שבחקירתה סתרה את שטענה בכתבי התביעה ואישרה כי ניתן היה להבחין במבנים החדשים בסמוך להקמתם. כך טען הנתבע כי התובעת בקרה במשק לא אחת עת ביקרה את ילדיה והיתה לה האפשרות להבחין בבנייה החדשה: **ש. את 2 הבתים שהוא בנה, 2 הבתים הנוספים זה אפשר לראות מהכביש הראשי? ת. נכון. ש. ואת זה ראית ב-2011? ת. משהו כזה, כן, לא זכור לי סמכתי על מה שהוא אמר... ש. אז ראית אותו ב-2011 כשהוא נבנה? ת. לא אמרתי שראיתי אותו ב-2011. אני לא רוצה להתחייב על תאריך, אך אני מקבלת את התאריך שאתה מציע. (ר' פרו' מיום 23.5.22, עמ' 19, שו' 29-32, עמ' 20, שו' 3-5).**
142. ניתן להניח כי התובעת הבחינה גם הבחינה במבנים החדשים ואולם לא הגישה כתב תביעה לקבלת מחצית חלקה בדמי השכירות נוכח ידיעתה כי עליה לשלם תחילה מחצית מהוצאות ההקמה.

143. כאמור, נכון למועד הגשת כתב התביעה המתוקן יש לדחות את הסעד לקבלת מחצית מדמי השכירות עבור שתי היחידות החדשות, זאת עד לסיום תשלום מחצית חלקה של התובעת בהוצאות ההקמה. **דרישה לתשלום תשומות בנייה**

144. בסיכומיו טען הנתבע כי לחילופין אם תתקבל פרשנות התובעת לסעיף 10.4 יהיה עליה להוסיף הפרשי הצמדה למדד תשומות הבניה בשיעור 23.5% עבור שתי יחידות הדיור החדשות ועבור יחידת הדיור מעל ה... קרי, הוצאות הקמת שתי יחידות הדיור תעמודנה על סך 1,302,925 ₪ ולא כהערכת השמאי סך 1,055,000 ₪, והוצאות ההקמה של יחידת הדיור תעמוד על סך 125,970 ₪ ולא כהערכת השמאי סך 102,000 ₪.

145. לא מצאתי לקבל דרישה זו של הנתבע והיא נדחית. ראשית הבהרתי כבר כי קודם לתחילת קבלת חלקה של התובעת בתשלומים בגין יחידות חדשות על מי שהוציא את הוצאות ההקמה להחזיר את מלוא ההוצאות מההכנסות שיתקבלו מהיחידות ורק לאחר מכן יחלקו הצדדים את ההכנסות מהיחידות שהוקמו. שנית, ככל שהיו הצדדים מוצאים להתייחס ביתר פירוט לאופן החזר של הוצאות ההקמה, לרבות תשלום תשומות בניה או כל הצמדה אחרת, היה עליהם לעשות זאת במסגרת ההסכם, ככל שלא עשו זאת, אין להוסיף להוראות ההסכם מה שלא מצוי בהסכם ואין כל אינדיקציה לכוונת הצדדים לקבוע בו. לנוכח האמור, יש לדחות את הדרישה לתשלום תשומות הבנייה, שנתבעה לחילופין.

146. זאת ועוד ואף בבחינת למעלה מן הצורך, בתאריך 5.11.20 פנה הנתבע לשמאי בשאלות הבהרה. השמאי נשאל לגבי עלויות הבנייה של הדירות החדשות ומדוע לא נלקח רווח יזמי על בניית היחידות החדשות (שאלות 8-9). עמדה לנתבע האפשרות לשאול את השמאי באשר לחישוב תשומות הבנייה בשיעור 23.5% להן עותר בסיכומיו (תאריך 15.11.20 הגיש השמאי תשובותיו לביהמ"ש).

147. משלא פנה לשמאי בשאלות באשר לתשומות הבנייה ולאחר שקבעתי כי סעיף 10.4 להסכם הגירושין פורש ע"י כולם באופן זהה, יש לדחות הסעד לקבלת תשומות בנייה.

148. בחקירתה טענה התובעת כי הפרשנות שעליה לשלם את הוצאות ההקמה של המבנים החדשים אינה הגיונית שהרי המבנים החדשים נשארים בבעלות הנתבע: "ש. מפנה אותך לסעיף 3 לכתב התביעה מתוקן, לשורות האחרונות. אני מתייחס למילים לאחר שהנתבע יחזיר לעצמו .. איפה כתוב בהסכם שאתם ערכתם שאליו את מתייחסת איפה הוא יחזיר לעצמו את עלות ההקמה, מפנה לסעיף 10.4 נספח ב' לתיק המוצגים. מה שכתוב פה זה לא לאחר שהבעל יחזיר לעצמו אלא לאחר שאת תשלמי לו את חצי ההוצאות? ת. כך אני מבינה את ההסכם, זה גם

מתבקש כי אם הוא מתכוון לזה שהייתי צריכה לשלם את מחצית עלות הבנייה, זה לא הגיוני שאני אשקיע במשהו שלא יהיה בחיים שלי. זה לא בעיר אתה קונה דירה, זה משק אני לא אוכל בחיים לממש את זה. זה לא הגיוני שנכתבה כזו פסקה" (ר' פרו' מיום 23.5.22, עמ' 15, שו' 18-25)...ש. כל מה שאת אומרת עכשו לא כתוב בהסכם. ת. זה לא כתוב אבל זה נאמר בינינו. וזה מה שעו"ד ניסחה" (שם, עמ' 16, שו' 10-11).

149. עמדה לתובעת האפשרות לזמן את עורכת הסכם הגירושין, ב"כ בעת ההיא, עו"ד, לתת פרשנותה לסעיף 10.4 להסכם הגירושין. זאת לא עשתה. מכל מקום התובעת עצמה אישה כי הינה זכאית לדמי השכירות לאחר כיסוי על ידה של מחצית מהוצאות ההקמה של המבנים החדשים. למעלה מזאת, משנדחתה פרשנותו של הנתבע לפיה על התובעת לממן יחד עמו מראש את הוצאות ההקמה, הרי שהנתבעת אינה מוציאה ולו אגורה מכיסה ובסופו של יום נהנית מהכנסה נוספת והגדלה של מזונותיה, לפיכך לא מצאתי לקבל טרוניותיה בעניין זה. **אי קבלת הסכמי שכירות**

150. בסעיף 15 לסיכומיה מלינה התובעת על כי הנתבע לא העביר לה בזמן אמת את הסכמי השכירות לשני הקרוואנים בהתאם לסעיף 10.2 להסכם הגירושין אשר קבע:- סעיף 10.2 - מוסכם כי האישה תהא רשאית בכל עת לדרוש מהבעל להציג בפניה את חוזי השכירות של הקרוואנים והבעל יעשה כן מיד עם דרישה.

151. סעיף 10.2 להסכם הגירושין מטיל על התובעת לפעול לקבלת הסכמי השכירות. סעיף 10.2 להסכם הגירושין מורה מפורשות כי לתובעת הזכות לפנות בכל זמן לנתבע לקבלת הסכמי השכירות והנתבע חב להעביר לה אותם. אין לתובעת כל ראייה בכתב כי פנתה לנתבע בזמן אמת לקבלת הסכמי השכירות וכי הלה סירב לתתם לתובעת.

152. אף אם סעיף 10.2 לא היה מטיל את היוזמה לקבלת הסכמי השכירות על התובעת גם אז אין להבין מדוע לא מצאה כל השנים לדרוש מהנתבע קבלת ההסכמים בכתב או בהגשת כתב תביעה לאכיפת הסכם הגירושין שנים קודם למועד הגשת התביעה בשנת 2020.

153. אין לתובעת אלא להלין על עצמה על כך שכל השנים קיבלה סך \$ 875 בעוד הסכום היה אמור להיות גבוה יותר. לא היה צורך בחישוב מסובך שהצריך פנייה לרואה חשבון. סכומי דמי השכירות נרשמו בהסכם הגירושין עצמו והיתה לתובעת האפשרות לעקוב בזמן אמת אחרי הסכומים להם היתה זכאית. **הפחתת מס הכנסה בסך 10%**

154. החל מחודש ... 2019 החל הנתבע להפחית סך 10% מס הכנסה ממחצית דמי השכירות עבור הקרוואן הגדול ששילם לתובעת.

155. סבורני כי הפחתה זו נעשתה שלא בתום לב נוכח הנימוקים להלן:
המדובר בתשלומים שהינם בבחינת מזונות אישה ולא בהעברת מחצית דמי שכירות. משכך, אין להטיל מס על מזונות אישה. סעיף 10.5 קבע מפורשות כי דין דמי השכירות – מזונות אישה וסעיף זה מתכתב עם סעיף 6 המדבר על מזונות אישה במפורש המשולמים לה לכל ימי חייה מכספים שהנתבע מקבל עבור השכרת המבנים שעל המשק. עד לחודש ... 2019 לא מצא הנתבע להפחית סך 10% בגין מס הכנסה. לא ברור מה השתנה החל מחודש ... 2019, למעט טענת התובעת כי הנתבע "מעניש" אותה על פנייתה לביהמ"ש. בהסכם הגירושין אין כל התייחסות להפחתת מס הכנסה. באם תעלה הטענה כי בשנת 2003, עת חתמו על הסכם הגירושין לא נדרש לשלם מס הכנסה, היה על הנתבע הנטל להוכיח כי החל מ... 2019 נדרש לשלם מס הכנסה עבור הקרוואן הגדול. זאת לא עשה.

156. מכל הנימוקים לעיל, חב הנתבע לתובעת סך 270 ₪ לחודש החל מחודש ... 2019 ועד לחודש מרץ 2021 בגין הפחתת 10% מדמי השכירות החודשיים שעמדו בעת ההיא על סך 2,700 ₪. על הנתבע לשלם סך 4,860 ₪ (18 270 x חודש) **חלוקת רווחי המושב**

157. בהסכם הגירושין ייחדו הצדדים סעיף נפרד לרווחים שיתקבלו מהמושב:- **סעיף 14.1 – מוסכם על הצדדים, כי במידה ויהיו חלוקות של רווחים משותפים, כתוצאה מיזמות או שינוי יעוד של קרקע משותפת של כלל הנחלות באגודת ... (חלקות ...) , יחלקו בני הזוג ברווחים אלה בחלקים שווים ביניהם.**

158. לטענת התובעת משך כל השנים ממועד הסכם הגירושין ואילך קיבלה מחצית מכספי רווחים שחילק ... בנספח ח' לכתב התביעה המתוקן צרפה התובעת מספר לא מבוטל של שיקים שנמשכו ע"י ... על שם התובעת בסכומים שונים.

159. בנספח ט' לכתב התביעה המתוקן צרפה התובעת מסמך של רו"ח ..., רואה החשבון של ..., המפרט את הרווחים שקיבל הנתבע והעביר מחצית מהכספים לידי התובעת זאת עד ליום ... 19. בתאריכים ... 20, ... 20... - 20... התקבלו אצל הנתבע רווחים בסכום כולל של 16,000 ש"ח ללא שהעביר מחציתם לידי התובעת.

160. החל מחודש ... 2019 הפסיק הנתבע להעביר לידי התובעת מחצית מכספים שהגיעו מ... בגין רווחים בטענה כי התובעת אינה זכאית לרווחים כלל.

161. בכתב ההגנה הראשון צרף הנתבע מכתב בחתימת מר ..., יו"ר ועד ... מיום ... 19 שם אישר היו"ר כי בחלקות .. בקרקעות המשותפות לכלל בעלי הנחלות ב... לא בוצע יזום ולא שינוי יעוד מקרקע חקלאית לסטטוס אחר מיום הקמת המושב.

162. סעיף 14.1 להסכם הגירושין עומד לכאורה בסתירה לאישור יו"ר הועד לעיל. עם זאת, אין חולק כי במשך השנים התקבלו רווחים מ... שהתחלקו בין הצדדים, כך ממכתבו של ... מיום 20... לעיל.

163. יו"ר ... אישר במכתבו מיום 19... כי: "רווחי האגודה בהם מזוכים אחת למספר חודשים חברי ... נובעים בעיקרם מפעילות חקלאית שוטפת מתקיימת בחלקה ... המשותפת ובחלקם האחר מפעילות ...".

164. משך השנים קבלה התובעת מחצית מכל הרווחים שהתקבלו מ... משמע, אף הנתבע סבר כי חרף סעיף 14.1 להסכם הגירושין כוונת הצדדים הייתה כי כל רווח שינבע מרווחי המושב בכללותם יתחלקו מחצית על מחצית, וכך אמנם התנהלו הצדדים עד לשנת 2019.

165. יתירה מכך, לטעמי מסעיף 10.4 להסכם:

10.4 הבעל מתחייב בזאת כי כל הכנסה עתידית שתהיה מהמשק, מכל מין וסוג שהוא, (לרבות ומבלי לפגוע בכלליות האמור מהשכרת קרוואנים נוספים) – תהא האשה זכאית לקבל מחציתה, לאחר תשלום מחצית מהוצאות ההקמה, אם תהיינה.

עולה בבירור כי הנתבע מתחייב כי כל הכנסה עתידית שתהיה מהמשק, מכל מין וסוג – התובעת תהיה זכאית לקבל מחציתה (בניכוי הוצאות הקמה אם תהיינה). סבורני כי גם הכנסות מ... נכנסות בגדר סעיף 10.4 שכן בסופו של יום, אף הכנסות אלו נובעות מקיומו של המשק במושב וחברותו ב... לטעמי כל שאמור בסעיף 14.1 אין בו אלא כדי להוסיף על האמור בסעיף 10.4 ולא לגרוע. דהיינו, סעיף 14.1 מבהיר כי גם הכנסות כמפורט בו יתחלקו בין הצדדים בחלקים שווים. והראיה – כי אף הנתבע פירש כך את ההסכם ורק לאחר שהגשת התביעה הגיע לכלל פרשנותו המצמצמת שאינה עומדת בקנה אחד לטעמי עם האופן בו נכון לפרש את ההסכם בתום לב.

166. ב... 2019, לאחר שהתובעת פתחה בהליך משפטי כנגד הנתבע שינה האחרון את כללי המשחק והחליט להפסיק המשך מתן מחצית מרווחי המושב לתובעת. בסיכומיו מאשר הנתבע כי אכן בעקבות פתיחת ההליך החליט לא להעביר לידי התובעת מחצית מרווחי המושב: **אין מחלוקת כי מאז חתימת ההסכם ואישורו, לא נעשתה כל יזמות ו/או שינוי יעוד בחלקות .. , או בכלל...בפועל, אישור האגודה קובע בפירוש שלא נעשתה כל יזמות על חלקות ... , לכן התובעת אינה זכאית לתשלום כלשהו בגין "רווחי ...".** הנתבע אמנם שילם לתובעת בשנים מסוימות מחצית מרווחי ... זאת לאור ההסכם שנעשה בין הצדדים כפי שיפורט להלן, אולם משהגישה התובעת את התביעה, ביטלה את ההסכמה בין הצדדים, ודרשה לקיים את ההסכם **ככתבו וכלשונו** (ההדגשה במקור), הופסקו תשלומים אלה, ומאז הנתבע משלם את התשלומים בדיוק לפי ההסכם (ההדגשה במקור)" (סעיף 28).

167. אין בהגשת התביעה כדי לשנות את הסכם הגירושין וההסכמות שהיו בין הצדדים. טענת הנתבע כי התובעת ביקשה לקיים את ההסכם ככתבו וכלשונו תקפה גם ביחס אליו. אין חולק כי לאורך השנים הנתבע לא עמד ככתבו וכלשונו של הסכם הגירושין והראיה כי הנתבע החסיר והפחית לכל אורך הדרך כספים שהגיעו לתובעת בהתאם להסכם הגירושין.
168. עד להגשת התביעה בחודש ... 2019 סבר הנתבע כי יש לחלק רווחי ... בין הצדדים גם אם הרווחים לא נבעו מיזמות או שינוי יעוד בחלקות ... או בכלל וכך פירש את ההסכם. לא ברור מדוע הנתבע זכאי לרווחים הניתנים ע"י ... והנובעים מהבעלות במשק גם אם אין המדובר ביזמות או שינוי ואילו התובעת אינה זכאית לאותם הרווחים נוכח הוראות סעיף 10.4 לעיל.
169. כל השנים עד ל... 2019 סבר הנתבע כי התובעת זכאית למחצית מאותם הרווחים חרף קיומו של סעיף 14.1 בהסכם הגירושין, דבר שהיה מוסכם על הצדדים שניהם בהתנהגותם ואף עומד בקנה אחד לטעמי עם פרשנות ההסכם. הגשת כתב התביעה לא נועדה לשנות את הסכם הגירושין אלא לאכוף אותו לאחר שהנתבע לא שילם לתובעת דמי שכירות כקבוע בהסכם הגירושין.
170. מכתבו של רו"ח מיום ... 20 (נספח ט' לכתב התביעה המתוקן) מהווה עדות לכך כי הנתבע נכון לשנת 2019 העביר לתובעת מחצית מרווחי המושב, זאת עד לחודש ... 2019 שאז החליט כי סעיף 14.1 להסכם הגירושין אינו מקנה לתובעת כל זכות ברווחי המושב.
171. התנהלות הצדדים משך כל השנים מלמדת כי אף אם סעיף 14.1 נוסח באופן מסוים עדיין סברו שניהם כי רווחי המושב מתחלקים ביניהם שווה בשווה, וכך פעלו משך כל השנים. דומה הדבר לדמי השכירות עבור בית המלאכה. כשם שלטענת הנתבע אין לתובעת האפשרות לבקש שינוי בגובה דמי השכירות ללא הגשת חו"ד מתאימה או פנייה לביהמ"ש כך נכון הדבר גם לגביו. אין לנתבע כל אפשרות לשנות בין לילה נוהג שהיה קיים בין הצדדים משך שנים רבות שהביא לידי ביטוי את האופן בו פורש על ידם ההסכם, באופן מסוים ולהחליט בדרך של "הענשת" התובעת כי רווחי המושב אינם מיועדים לתובעת.
172. ככל שהנתבע סבור היה כי יש לשנות את התנהגות הצדדים לאורך שנים, אשר לטעמי היוותה הסכמה מכללא של שני הצדדים לפרשנות ההסכם באופן שהתובעת זכאית לתשלום מחצית כלל הרווחים מהמושב, כפי שאכן נהגו הצדדים, היה עליו להגיש בקשה לביהמ"ש לפרשנות ההסכם ולשינוי הנוהג הקיים בין הצדדים בבקשה לקבוע כי התובעת אינה זכאית למחצית מרווחי המושב. זאת לא עשה, וככל הנראה לא בכדי. **טענת הנתבע לכריתת הסכם חדש בשנת 2011**

173. טענת הנתבע בסיכומיו כי הצדדים ערכו הסכם חדש בשנת 2011 (סעיף 29-34) דינה להידחות על הסף. בקשת התובעת לקבלת מזונותיה במזומן ולא בדרך של העברה בנקאית לא שינתה במאומה את הסכם הגירושין. עמדה לנתבע האפשרות לסרב לבקשתה של התובעת או לקבלה כשם שאכן עשה ואין בשינוי אופן התשלום כדי לשנות את הסכם הגירושין. מה גם שעל מנת לשנות הסכם גירושין שנחתם ואושר וקיבל תוקף של פסק דין בהתאם לחוק יחסי ממון יש מקום לקבלת החלטה שיפוטית.
174. יתירה מכך, בסעיף 4 לכתב ההגנה המתוקן מיום 13.5.21 טען הנתבע כי: "כאמור בין הצדדים קיים הסכם, ההסכם נוסח ע"י ב"כ התובעת כאשר הנתבע לא היה מיוצג. ההסכם לא שונה והוא מחייב את הצדדים". משמע, אף הנתבע סבר כי הסכם הגירושין לא שונה והוא תקף נכון למועד מתן פסק הדין.
175. זאת ועוד, בסעיף 38 לסיכומיו טען הנתבע כי: "היה בין הצדדים הסכם משנת 2011 לתשלום קבוע של 3,500 ₪... אם אכן נכרת הסכם חדש בין הצדדים בשנת 2011, טענה שמצאתי לדחותה, מדוע שינה ההסכם בחודש ... 2019 ולא המשיך לשלם לתובעת סך 3,500 ₪? **העברת זכויות התובעת אליה ב"**"
176. התובעת עתרה בסיכומיה להעברת הזכויות המוקנות לה בעסקו של הנתבע ".... .." אליה לאחר שהנתבע הפר את תנאי הסכם הגירושין והפחית ממזונותיה (סעיף 25) כך בהתאם לסעיף 6.12 להסכם כדלקמן:
....
177. הנתבע מנגד טען בסיכומיו כי סעיף 6.12 הוא חלק מסעיף 6 של ההסכם המוגדר אמנם כמזונות אישה אבל כל כולו מדבר על מזונות ילדים, הסעיפים הקודמים מדברים על כך שהבעל לא יבקש הפחתה במזונות הילדים ולכן בא סעיף 6.12.
178. לא מצאתי ממש בטענת הנתבע לפיה סעיף 6.12 מכונן למזונות הילדים ולא למזונות אישה. כותרת הסעיף עצמה קבעה כי המדובר במזונות אישה לאחר הגירושין.
179. אכן כבר מהחודש הראשון הנתבע הפחית ממזונות אישה, לא בסכומים הנתבעים ע"י התובעת ואולם לאורך השנים הצטברו הסכומים אותם חב הנתבע לתובעת ללא שנתן הסבר להפחתות אלו.
180. עם זאת, בהסכם הגירושין צוינו במפורש הסכומים שהנתבע מקבל עבור הקרוואנים וכן צוין הסכום שהתובעת זכאית עבור בית המלאכה, כך שלא ברורה התנהלותה של התובעת שלא התריעה על קבלת סכומים מופחתיים מהסכום המדויק שהגיע לה. לא היה צורך להמתין על מנת שהסכומים יתפחו, ניתן היה להתריע באמצעות עו"ד שערכה את הסכם הגירושין,

באמצעות שליחת מכתב לנתבע או בכל דרך אחרת. אם סברה התובעת במהלך השנים כי הנתבע מחסיר ממנה כספים מדוע חתמה מידי חודש עם קבלת הכספים? חתימתה היוותה אישור לנכונות הכספים שהגיעו לידיה.

181. בסיכומיה עתרה לקבלת סך 302,802 ₪ בגין חוב העבר עד חודש מרץ 2021. בדיון לעיל קבעתי כי אין ליתן משקל לחישוביה של התובעת ללא שנתנה הסברים ומצאתי להיצמד לחישובי ... באשר לסכומים אותם שילם הנתבע לתובעת.

182. בהחלטה מיום 28.7.21 בנוגע להעברת זכויות התובעת בעסקו של הנתבע קבע ביהמ"ש כי בעת ההיא הקדימה התובעת לעתור לקבלת זכויות בעסקו של הנתבע וקודם על התובעת להוכיח תביעתה בדבר הפרת ההסכם ובמסגרת זו לקבל סעד הקובע כי הינה זכאית לזכויותיה בעסקו של הנתבע.

183. הנתבע אכן הפר את הסכם הגירושין והפחית במהלך השנים ממזונות התובעת, הגם שבין השנים 2015 ועד ... 2019 המשיך לשלם לתובעת סך 800 ₪ עבור הקרוואן הקטן, סכום שלא נדרש לו מאחר ובשנים אלו הבן ... התגורר בקרוואן הקטן, סך של 45,600 ₪.

184. לנוכח קביעתי כי אכן הנתבע הפחית מהתשלומים שהגיעו לתובעת ובכך הפחית ממזונותיה והפר את ההסכם הרי שקמה לתובעת הזכות להפעיל את האמור בסעיף 6.12 ולעתור למימוש כלל זכויותיה בעסק שבבעלות הבעל אשר לא הוענקו לה במסגרת הסכם הגירושין. עם זאת הנתבע יהיה זכאי לעמוד על כל טענותיו לעניין זה, לרבות, ומבלי להוציא, טענת ההתיישנות אשר לא מוצתה במסגרת פסק דין זה כפי שנרשם לעיל. סיכום

185. התביעה דן הינה תביעה כספית שהגישה התובעת כנגד הנתבע בגין אי קיום הסכם גירושין שנכרת בשנת 2003 באשר הנתבע הפחית ממזונותיה לאורך כל השנים עד הגשת התביעה דן בשנת 2020.

186. התובעת עותרת לקבלת דמי שכריות עבור קרוואנים ובית מלאכה בדיעבד החל משנת 2003, המועד בו חתמו על הסכם הגירושין. הגשת תביעה בשנת 2020 לחובות שחב הנתבע, כך לטענתה החל משנת 2003, יש בה משום שיהוי לא מוצדק וחוסר תום לב. עמדה לתובעת האפשרות להגיש תביעתה שנים רבות קודם, לא להכביד על הנתבע ולהתריע בפניו על הפרת הסכם הגירושין. התובעת הייתה בעלת האינטרס הגדול לקבל את מלוא הכספים שהגיעו לה בהתאם להסכם הגירושין ולא להמתין כ- 17 שנים ואז לתבוע את הנתבע ולהטיל על הצד השני ואף על בית המשפט לערוך התחשבות על שנים רבות אחורה.

187. בחקירתו הנגדית של הנתבע נשאל ע"י ב"כ התובעת מדוע לא שמר חשבוניות של חומרים (ר' פרו' מיום 24.5.22, עמ' 20, שו' 17-16). זו דוגמה

למצב שבו כאשר תביעה מוגשת לאחר שנים רבות ואין מנוס מלקבוע כי הנתבע לא חב היה בשמירת חשבונות שנים כה רבות אחורה.

188. בסיכומיה ערכה התובעת חישובים הנוגעים לדמי השכירויות בקרוואנים, בבית המלאכה, ביחידת הדיור מעל ה... ובשתי יחידות הדיור שנבנו לאחר הסכם הגירושין. הנתבע מנגד הגיש תחשיב של רואה החשבון, מר ... שסיכם את כל הכספים שקיבל הנתבע לאורך השנים מכל המבנים המושכרים בדרך של טבלאות לכל מבנה בנפרד. דמי שכירות ששולמו לנתבע בדולרים, הומרו על ידי רו"ח ... לשקלים בהתאם לשער הדולר בעת הרלוונטית. דמי שכירות ששולמו בשקלים חוברו וסוכמו על ידי רו"ח ...

189. חישובי התובעת בסעיף 26-27 ו-29 לסיכומיה אינם תואמים את חישובי ... ואולם למעלה מכך, אין לדעת כלל כיצד הגיעה התובעת לסכומים שצינו בסיכומיה. הפערים בין שטוענת לו התובעת לסכומים שהנתבע קיבל לבין חישובי ... גדולים. התובעת לא מצאה לבקש להעיד את ... וגם לא מצאה לפרט בסיכומיה כיצד הגיעה לסכומים הנתבעים.

190. יתירה מכך, התובעת עותרת לקבלת מחצית מדמי שכירות בהתאם לקביעת השמאי. אלא מאי, בזמן אמת, שנים לפני חו"ד השמאי הנתבע קיבל דמי שכירות בסכומים אחרים. התובעת אינה יכולה כיום בדיעבד לדרוש מהנתבע מחצית מדמי שכירות גבוהים יותר ממה שקיבל בפועל, בהתאם לחו"ד השמאי שנתנה שנים לאחר שהנתבע קיבל דמי שכירות.

191. משכך, לא מצאתי להתייחס לחישוביה של התובעת וחישובי ... היו מקובלים עלי. גם התובעת עצמה קיבלה חלקים מחישובי ... כסכומים שאכן הנתבע קיבל במהלך השנים דמי שכירות, כדוגמת בית המלאכה ושתי יחידות הדיור שנבנו לאחר הסכם הגירושין, בשנים 2011-2012.

192. בסעיף 31 לסיכומיה ביקשה מביהמ"ש מתן פסק דין הצהרתי שיקבע דמי שכירויות עתידיים החל מחודש אפריל 2021 ואילך. לא מצאתי להיעתר לבקשת התובעת. ביהמ"ש אינו נעתר למתן סעד עתידי למועדים שלאחר הגשת כתב התביעה. בתביעה כספית על התובע לשום את הסעד ולשלם אגרה כנדרש. מאחר והמדובר בדמי שכירויות ואין לדעת האם הסכומים יעלו או יקטנו, כדוגמת הקרוואן הקטן שבהסכם הגירושין נכתב כי שווי דמי השכירות שהתובעת זכאית למחציתו עמד על סך 400 דולר ובפועל הנתבע השכיר הקרוואן הקטן בסך 330 דולר, כך אין להיענות לבקשת התובעת להורות לנתבע לשלם לתובעת הסכומים שנתבעו על ידה. עם זאת, הצעתי לצדדים כיצד עליהם לפעול בעתיד על מנת להימנע מהליכים משפטיים מיותרים, וטוב יעשו אם יפעלו בהתאם להצעת בית המשפט תוך שיתוף פעולה.

193. יתירה מכך, לאחר שקבעתי לעיל, כי התובעת עדין לא שילמה את מלוא חלקה בהוצאות ההקמה בעבור שתי יחידות הדיור שנבנו בשנים 2011-

2012, אין ביהמ"ש נעתר לבקשת התובעת, הן משום שהסכומים שנתבעו על ידה אינם רלוונטיים והן משום שהמדובר בכספים עתידיים. גם כאן, מוצע לצדדים לפעול בהתאם לפרשנות שנתן בית המשפט להסכם. כך ביחס לשתי יחידות אלו וכך ביחס ליחידות אחרות שאולי יוקמו בעתיד ובכך למנוע הליכים משפטיים מיותרים.

194. הנתבע חייב לשלם לתובעת בגין הפחתות במחצית מדמי השכירות במהלך השנים החל משנת 2003 בהתאם לפירוט להלן: - סך 3,840 דולר בגין הפחתת 15 דולר לחודש בין השנים 2003 ועד 2006 ו- 50 דולר החל משנת 2006 ועד לשנת 2012 (סעיף 75, לעיל). - סך 9,350 ₪ - מחצית חלקה של התובעת בדמי השכירות עבור יחידת הדיור מעל ה... (סעיף 133, לעיל). - סך 4,860 ₪ בגין הפחתת 10% מדמי השכירות עבור הקרוואן הגדול (סעיף 156, לעיל).

195. עם זאת, ואומר כבר עתה כי הנתבע לא טען זאת, החל משנת 2012 החל לשלם לתובעת סך 3,500 ₪ לחודש עד חודש ... 2019. חלק מסך 3,500 ₪ היו דמי השכירות שהנתבע קיבל עבור הקרוואן הקטן החל משנת 2012. בעת ההיא הנתבע קיבל סך 1,600 ₪ לחודש ומחצית מהסכום שילם לתובעת, סך 800 ₪.

196. סכום זה, של 800 ₪ המשיך לשלם הנתבע עד לחודש ... 2019 למרות שהחל משנת 2015 עבר להתגורר בקרוואן הקטן בנם של הצדדים בחינם, ללא תשלום שכירות. סך התשלומים ששילם הנתבע ביתר עמדו על 45,600 ₪ (סעיף 81, לעיל). מאחר והנתבע לא ביקש לקזזם בסיכומיו, אציין כי לדעתי הנתבע ריפא את ההפחתות במהלך השנים ועד לשנת 2012.

197. ערה אני לטענת התובעת בסעיף 14 לסיכומי התשובה כי טענת הנתבע על כך ששילם לתובעת בשנים 2015-2019 עבור הקרוואן הקטן למרות שהבן לא שילם שכירות היא טענה חדשה ומופרכת – דינה של טענה זו בסיכומיה להידחות. סך 3,500 ₪ לחודש אותם קיבלה התובעת עד לשנת 2019 כללו דמי שכירות עבור הקרוואן הקטן, כפי שציינתי לעיל

198. **רווחי המושב** – לאחר שקבעתי כי התובעת זכאית למחצית רווחי המושב שהתקבלו אצל הנתבע לאחר חודש ... 2019, על הנתבע לשלם לתובעת מחצית מהסכומים שהגיעו לידיי לאחר חודש 2019 ואילך, ולמצער סך 8,000 ₪ החל מחודש מרץ ועד לחודש ספטמבר 2020, בהתאם למכתב מיום 20 (נספח ט' לכתב התביעה המתוקן). **סוף דבר** על הנתבע לשלם לתובעת את הסך הכולל המפורט בסעיפים 198 ו-194 לעיל וזאת נכון למועד הגשת התביעה. סכומים אלו ישולמו כשהם צמודים למדד החל מיום הגשת התביעה ויישאו ריבית כדין בהתאם לחוק פסיקת ריבית והצמדה. הסכומים ישולמו לתובעת בתוך 21 יום. **הוצאות** -

משהתקבלה בחלקה תביעת התובעת מצאתי להטיל על הנתבע הוצאות בסך של 50,000 ₪. אשר ישולמו לידי התובעת בתוך 45 יום. פסק הדין ניתן לפרסום בהיעדר פרטים מזהים. תואיל המזכירות לשלוח את פסק הדין לצדדים ולסגור את התיק. ניתן היום, ג' תמוז תשפ"ה, 29 יוני 2025,



בהעדר הצדדים. אפרת ונקרט, שופטת